

forslagets ånd og så den struktur, som vi ønsker nedenunder.

I forhold til spørgsmål om habilitet er det klart, at det er nogle af de ting, som må drøftes og afklares. Jeg håber, at nogle af tingene også vil blive klarere i forbindelse med behandlingen af habilitetsforslaget, som snart skal til første behandling, for det er klart, at der er sammenhæng mellem dem.

I den forbindelse synes jeg, det er meget væsentligt at huske, at der er et hensyn til den generelle skatteyderretssikkerhed: at de, som er skatteydere, og de, som stiller deres skattebetaling til rådighed for den her type af foretagender, har en sikkerhed for, at Folketinget har taget stilling til den struktur, som forvalter de midler.

Jeg synes også, det er vigtigt at holde sig for øje, at folkeoplysningen ikke er et spørgsmål om, at vi betaler til hinandens fritidsinteresser, og det er derfor, vi har gjort os meget stor umage i formålsangivelsen, for formålet med folkeoplysningen er ikke at drive individuelt orienterede fritidsinteresser. Det er et spørgsmål om at leve op til det formål, som er givet: at folkeoplysningen skal understøtte den enkelte i at tage ansvar for sit eget liv og at virke engageret i det samfund, som den enkelte er en del af.

Vi ønsker jo også med de formålsord, som er givet, at give en støtte til det lokale folkeoplysende arbejde, sådan at der kan være en lokal variation i forhold til, hvad den folkeoplysende aktivitet skal være, for der er forskellige lokale traditioner, og det er vigtigt at respektere dem. Men samtidig synes jeg, det er vigtigt at imødekomme det store ønske, der er om at få et rygstød til den diskussion, den vision, man har på det lokale plan, i forhold til hvordan det folkeoplysende arbejde skal være.

Jeg synes også, det er vigtigt, at Folketinget giver en cadeau til det arbejde, som folkeoplysende foreninger selv gør for indeværende med etiske retningslinjer, med overvejelser om formålene, hele den grundlæggende mission med at drive folkeoplysende virksomhed. Og med mission mener jeg ikke religiøs mission, men det, at man har et grundlag at virke på, det, at man har en idé, et idémæssigt udgangspunkt, som man ønsker at formulere og derved også at stå ved i forhold til de konkrete kurser.

Jeg ser meget frem til udvalgsarbejdet, og jeg håber også, at nogle af de spørgsmål, som er rejst, kan besvares i den forbindelse.

Jeg er glad for, at fru Tove Videbæk har bidt mærke i svaret på det spørgsmål, som er stillet. Problemet er jo selvfølgelig, at vi ikke kan lovgive om, at kommunerne skal overholde loven. Det burde sådan set være forholdsvis indlysende, at det er selve lovgivningens formål, at man lever op til den.

Diskussionen om lokaletilskud har jo en helt særlig historie og et helt særligt forløb, som vi selvfølgelig vil kunne drøfte i udvalgssammenhæng, men som jeg alligevel synes der er en vis grund til at respektere.

Det, som er afgørende, er, at man også forholder sig til virkeligheden, som den rent faktisk er: at langt de fleste kommuner ikke forholder sig til de satser, som er givet, men faktisk i al overvejende grad er mere large end det, som ligger i lovgivningen, også i den nuværende lovgivning. Derfor håber jeg også, at den fortsatte behandling vil være lige så positiv, lige så åben og lige så støttende i forhold til det folkeoplysende arbejde, som jeg anser for at være et meget væsentligt bidrag til det danske samfunds sammenhængskraft.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 25. februar 2000, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvisse til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 17.38
